140

140

பஞ்சபாண்டவர்

வைகுந்தக்கும்மி

...சாமிமுதலியார் அண்டு ஸன்ஸ்
... பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடம்
1934

[அணா 2

0-,85 P
N34

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில்

பஞ்சபாண்டவர்

வைகுந்தக்கும்மி

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்

நேரிசை வெண்பா

கூப்பிட்டகையார்க் குதவுங்குருமறைநூல்
கூப்பிட்டுவாழ்த்தென் குணக்குன்ருய்-கூப்பிட்டு
மால்காணுச்சோதி மகிழ்ந்தளித்தசேயன்
கால்காணுய்நெஞ்சே கதி.

கும்மி

முந்தியுதித்த விநாயகனே கைலை முக்கண்ணனரிட தன்மகனே, தொந்திவயிற்று விநாயகனே நாயேன்சொல் லுவேன் பஞ்சவர் பாரதத்தை. 1

மாயவனுருடன் ஐவர்கள் துரோபதை வைகுந்தஞ் சேர்ந்தகதைபாட, தாயகமாகவென் நாவிற்குடியிரும்தாயே சரஸ்வதி தேவியம்மா. 2

பரமனருளுங்குருபரனே வள்ளிபங்கனேதெய்வானை நாயகனே, தருமர்கதைகளைப்பாடிடவே யெந்தன்வறுமை நோயெலாந் தீர்த்திடுவாய். 3

பையரவின்மிசைபள்ளி கொண்டோன்பாரதமாங் கதை நான்பாட, வையகந்தன்னில்விளங்கி வரும்நல்லவாலசர ஸ்வதி முன்னடவாய். 4

குந்திமாதேவியர் மக்களுடன் ஐவர் கூடவேவைகுந் தஞ்சேர்ந்ததை, விந்தையதாகவே நான்பாடச்செந்திவே லவன் பொற்பதங்காப்பாமே. 5

பஞ்சவர் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதையது பாடவெந்நா ளும் பிரபலமாய், செஞ்சொற்புலவர் பொறுத்தருளுவீர் குற்றம் செப்புந் தமிழின் பிழையதுவே. 6

நூல்வரலாறு

பஞ்சவர்சூதாடி நாடிழந்தார் மாயன்பாரதப் போர்தனை யுண்டுபண்ணி, செஞ்சிலைகொண்டு ஸ்ரீராமர் துணையாக பஞ்சவர்பாரதம் வென்றதுவே. 7

பூமகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1934.

171729

வாட்டமில்லாத் துரியோதனன் நூற்றுவர் மன்னர் டையும் மடியடித்து, தாட்டிகஞ்சேர் அத்தினபுரி நீதி பாய் தருமனுக்கேபட்டங் கட்டிவிட்டார். 8

பட்டணம் நீதியாய் ஆறிலொன்ருகப் பணமொன்று கட்டளைத் தான்நிறுத்தி, திட்டமதாக அரசுசெங்கோல் முறை திக்குவிஜயஞ் செலுத்தினரே. 9

பையரவுதனிற் பள்ளிகொண்டமாயன் பார்புகழ் துவாரபதியிருந்து, வையமறிவோர் தூதனுப்பித் தர்மர் மகிழ்ச்சியாயங்கேவரவழைத்து. 10

தர்மதுரைதன்னை முன்னிறுத்தியவர் தம்பியர்நால் வரும்பின்னிறுத்தி, வர்மக்கலியனும் நாளைவருகிருன் வை குந்தம்போகவே வேணுமென்ருர். 11

பாங்குடன்வைகுந்த வாழ்வுபெருந்திருப் பதியின்பா லிப்போ நான்போவேன், நீங்களுநங்கூடித் துரோபதையா ளுடன் நிச்சயந்தப்பாமல் வந்திடுங்கோள். 12

என்றுசொல்லியவர் தங்களைமாயன் ஏகுவீரென் றேயனுப்பிவிட்டார், மன்றுதனில்தூருவாச முனிசாபம் வந்து பத்தாயிரம் மக்கள்பட்டார். 13

நாமுமிருப்பது ஞாயமன்றேயினி நற்பதிவைகுண் டம் போவோமென்று, வாமனவதார மாயவன்தானங்கே வந்தொரு ஆலின்கீழ்ப் பள்ளிகொண்டார். 14

பள்ளிகொண் டாலின்கீழ் கண்துயில் மாயனை பத்தியே வேடனு மவ்வழியாய், புள்ளிமானேடு செவியிதுவே யென்று கள்ளமாயம்பினு லெய்துவிட்டான். 15

விட்டகணை சென்று மாயவன் பாதத்திற் பட்டுருவக் கண்ட வில்வேடன், பொட்டெனவோடிப் பதறியழுது டன் பூமியில்வீழ்ந்து புலம்பலுற்ருன். 16

மானென்று நானம்பெய்துவிட்டேன் சாமி வஞ்சக மில்லையென் னெஞ்சகத்தில், தேனுண்ணும் லட்சுமி மாது பங்காவுந்தன் சிந்தையறியுமே யென்மனதை. 17

வெமபியே விம்மி யழுகலுற்ருன் வேடன் அம்பதை வாங்கியே தான்பார்த்து, முன்புவிதிப்படி தப்பாதுநீயும் கும்பியழுகாதே வில்வேடா. 18

அத்திபுரத்தில் நீசென்றுநின்றே தர்மர் ஐவரையுங் கண்டு ஓர்வசனம், பத்திசேர் ஐவரில் வீமன் விஜயனென் பக்கம்வருகவே சொல்வையென்ருர். 19

நல்லதென்றே சொல்லி அத்திபுரத்தினில் ராசன் துல
தர்மர் வாசல்முன்னே, சொல்லுவேன் விண்ணப்பங்கேளு
மென்று வேடன் சொல்லுவான் ஐவரைத்தான்பணிந்து.

மாயவன் துவாரகா பட்டணத்தைவிட்டு வடிமேல்
மூலேயோராலடியில், ஆயாசமாகவே வீமன் விஜயனே
அரைநொடிதன்னில் வரச்சொல்லினர். 21

வேடனுஞ்சொல்லி யவன்போனன் தர்மர் வீமன்விஜ
யனேத்தானழைத்து, தாடாண்மையுள்ள நற் றம்பியரே
யேதோ சாமியுஞ் சொல்லிய சஞ்சலத்தை. 22

நீங்களிருபேருஞ்சென் றவரைக்கண்டு நேரானவார்
த்தை வகையறிந்து, தாங்கும் பலமெல்லாம் வாங்கிடுவான்
நீங்கள் சாமியைக் கையாலே தீண்டவேண்டாம். 23

அண்ணல் மொழிப்படி யாமெனவேயவர் ஆலடிதன்
னிலேபள்ளிகொண்ட,கண்ணனைத்தேடி வருகையிலேயவர்
காலிலேரத்தத்தின் சேறுகண்டார். 24

கண்டுகலங்கியே தெண்டனிட்டுவீமன் கைபதறதம்பி
மெய்பதற, அண்டர்பணிந்திடும் பாதமதில் ரத்தம் அண்
டவேயெய்தவன் யாவர்சொலும். 25

தேவர்கள் நான்முகன் முக்கண் படைத்திட்ட சிவனு
லுமென்ன இன்னிலத்தில், யாவர்களானலும் இன்ன
தென்றுசொன்னல் இப்போதவர் தலே கொய்திடுவோம். 26

கோபங்கள் கொள்ளாதே போர்வீமா சற்றும் குற்றம்
நினேயாதே வில்விஜயா, பூவில் தூருவாசமாமுனிசாபமே
பூண்டதுயென்வினே மூண்டதென்றார். 27

அத்திபுரத்துக்கரசுசெய்யும் நீங்கள் ஐவருந்துரோ
பதையாறுபேரும், பத்தியாய் வைகுண்டம் வந்திடுங்கள்
உங்கள் பக்கந்துணேயாக நான்வருவேன். 28

என்றுசொல்லிவீமா வில்விஜயாயிப்போ ஏதோயென்
தேகம் படபடப்பாய், குன்றியுயிர்விட்டுப் போகுதையா
வெனே கூடியிருவருந் தூக்குமென்றார். 29

காயாம்பு மேனியாய் எங்களண்ணு வுன்னே கைதொ
ட்டுதூக்கவே சொல்லவில்லே, ஆயாசமேனிந்த வில்குதை
யைத்தொட்டு ஆலித்தெழுந்திரு மென்றுரைத்தார். 30

வாடியவிற்குதையாலே யவர்பலம் வாங்கியேவைகுந்த
வாசல்கண்டார், தேடியேவீமன் விஜயனுமேயங்கே செய்
சடங்குசெய் தடக்கிவிட்டார். 31

அடக்கமுஞ்செய்து வரும்வழியில் நல்ல ஆயன் துவா
கா பட்டணத்தில், துடுக்குடன் கோடியாககள்ளர் கொள்
ளயிட துடித்தங்கேவீமனும் அர்ச்சுனனும். 32

போர்க்கஞ்சாவீமனுந் தெண்டெடுக்கப்பலம் போதா
மல்நொந்து மனதிலெண்ணி, ஆர்க்கஞ்சாவீரன் அர்ச்
சுனனும்வில்லே அடக்கிவளைக்க வலுமையில்லை. 33

இங்கேயிருக்கவும் நீதியில்லைநாமும் எந்தவழியே
னும்போவோமென்று தங்காமல்அத்தி புரத்தினுக்கே
சென்று தர்மரைக்கண்டு அடிதொழுதார். 34

அடிதொழுதுநின்ற தம்பியரேநம்மை ஆயனழைத்
திட்ட செய்தியென்ன, வடிவுள்ள வீமா வில்விஜயா
அந்த மார்க்கந்தெரியவே சொல்லுமென்றார். 35

சொல்லுவோம்சுவாமியின் பாதத்திலேயேதோ வில்
லம்புபட்டுத் தட்டுருவி, வெல்லுங்கரந்தொடை யாடிய
தைக்கண்டு விற்குதைநீட்டியே தூக்கிவிட்டோம். 36

வில்லின்வழியே யிருவர்பலத்தையும் மெய்யிருகையி
னல் வாங்கிவிட்டார், வல்லவர்போலவர் கூடுவிட்டுத்திரு
வைகுந்தவான்கதிசேவித்தாரே. 37

அண்ணுவென்றேயவர் சொல்லுமொழிகேட்டு அழ
கான தருமரும் நெஞ்சுருகி, மண்ணினில்வீழ்ந்து புரண்
டழுதுசுவாமி வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாரே தம்பிகளே. 38

காரார்ந்தமேனியன் பாதத்திலேரத்தம் கண்டீர்க
ளோதம்பி போர்வீமா, யேரார்ந்ததிண்புயன் செல்லுந்
திருவடி வில்விஜயா நாம் காண்பதெப்போ. 39

என்றுபுலம்பி பரதவித்தார்தர்மர் குந்திமாதேவியுங்
கூடியழுதார், கன்றதைத்தேடிய மான்போலேமிக கதறி
யழுதாளே துரௌபதையாள். 40

அழுதுபுலம்பிமனதாறியவர் அத்திபுரத்தினில் வீற்
றிருந்தார், பழுதுபோகாமல்ரெண் டய்யமார்கள்வந்து
பங்குமனேவித்தஞாயஞ்சொன்னார். 41

அய்யமார்ஞாயமுந் தான்கேட்டுதர்மர் ஐந்துநாள்
போனபின் வாருமென்றார், பையவே அத்திப் புரத்தெரு
வீதியை பார்த்துக்கலியனுந் தோன்றிடவே. 42

தாயார்தலையிற் சுமையைவைத்து அவன் தன்கையில்
சட்டியும்தானெடுத்து, பாயுந்தலைச்சுமை முன்னேவைத்
துப்பெற்ற பாக்கியவானுக்குமுட்டியொன்று. 43

கொண்ட பெண்சாதிக்கு குதிரைவைத்துப் பட்டு குடையும் அவனே பிடித்துவர, கண்டந்தவீமனும் அண்ணுவென்றேவரக் கலியன்வந்ததைக் கண்டாரே. 44

அப்போதே பார்ப்பாரும் வந்தார்கள் அங்கே அடி தடியும்மடி பிடியுடனே, செப்பரிதாகிய எங்கள்வழக்கைநீ தீர்க்கவேவேணுமென்று தானுரைத்தார். 45

பரிசித்துநாளை அரசாளுவானுங்கள் பங்குமனேஞா யந் தீர்ப்பானென்று, வரிசையதாகவே அய்யமார்க்குச் சொல்லி வந்தவழியே அனுப்பிவைத்தார். 46

இந்தவிதமாய்க் கலியன் வந்தான் நமக் கிங்கேயிருக்க வேபோதாது, சொந்தமதாகிய தம்பியரைநோக்கிச் சொல் லுவார் தருமரும் நல்லவழி. 47

அத்திபுரத்தை யரசாள நம்மா லானதல்லாற்றம்பி சொல்லுவேன்கேள்,சத்திசேர்வைகுண்டர்தேடவேணும் நம்ம சாமிபதம் இனி நாடவேணும். 48

ஆரடாபோர்வீமா வில்விஜயா தம்பி யான நகுல சகா தேவா, பாருள்ள நம்ப வருச்சுனனுரிட பாலனுக்கேமுடி சூட்டவென்று. 49

வெற்றிபெறும் நல்ல நாரணனுரிட விந்தைப்பாதம் இனிக்காணவேணும், அத்திபுரத்தை யரசாளும்பரிசித்த னுக்கேமுடி சூட்டவேணும். 50

ஆனைகுதிரைகள் சோடினையாய்நம்ம அத்திபுரத்தை யலங்கரித்து, சேனையெல்லாமிங்கே விளித்திடுங்கள் நம்ம தேசமெல்லாஞ்சேதி செப்பிடுங்கோள். 51

நாமநட்சத்திர மூகூர்த்தமிட்டுநம்ம நாட்டிலுள் ளோரெல்லாங் கூட்டமிட்டு, வாளபிமன்னன் பெற்றசுத னுக்கு வாய்த்ததென்றேமுடி சூட்டிவைத்தார். 52

பாட்டியாளாகிய குந்திமாதேவியை பக்கத்துணையாக முன்னிறுத்தி, வாட்டமில்லா தைவர் துரோபதையாளு டன் வைகுண்டவாழ்பதி செல்லவென்றே. 53

தாயாரைப்போற்றி அடிபணிந்து ஐவர் தன்னுடன் துரௌபதை தாள்பணிந்து, வாயாரநல்ல வசனமுஞ் சொல்லிநீ வாழ்த்திவிடைதர வேணுமென்று. 54

குந்திமாதேவி யலறி விழுந்தங்கே கோவென்றழுது மனமெலிவாய், யெந்தனிடமக்கள் பஞ்சவரேயெனக்கெள் ளுந்தண்ணீரு மிரைப்பவராரர். 55

பரிசித்திருக்கிறுன் அஞ்சவேண்டாந் தாயே பாரம் வன்மேலே வைத்துவிட்டோம், சரியதாகவிடை கொட மாவென்று வாங்கியே அப்புறம் போகலுற்ருர். 56

காந்தாரியென்னும் பெரியதாயாரையும் கண்டடிபோ ற்றி மிகவணங்கி, வாநந்தமா யெங்கள் மாயன் திருப்பதி வைகுண்டம்போக விடைகொடம்மா. 57

அட்டிசொல்லாதேநீ நூற்றுவரைப்பெற்றஅன்னேக் காந்தாரமன்னன்மகளே, மட்டடங்காத்திருவைகுண்டமே செல்ல வாழ்த்திவிடைதர வேணுமென்ருர். 58

குந்திமாதேவியர் தன்னருளால் வந்த குஞ்சரம்போ லுறு பஞ்சவரே, எந்தனுக்குமந்த குந்திமாதேவிக்கும் எள்ளுந்தண்ணீரு மிறைப்பவரார். 59

காந்தாரிநொந்து மனதாறி மாயன் காரணவைகுண் டம் போங்களென்ருள், சாந்தமாகவிடை கொடுக்க ஐவர் தன்பதியாரை யகலவிட்டார். 60

பொன்னும் புதையலும் என்னசெய்யும் உயிர் போம் பொழுதுவரக் கண்டதுண்டோ, மண்ணுலகாசைகள் வே ண்டாமென்றேயுயர் வைகுண்டம்போகத் துணிந்தாரே.()

அத்திபுரத்தை யரசுசெய்யும் பரிச்சித்துவரச்சேனே சூழ்ந்துவர, வெற்றிவெண்சாமரை சூழ்ந்துவரக்கையில் வெண்குடைகாணக் கவரிதுள்ள. 62

விஞ்சுதர்மர் வீமன் விஜயன் நகுலன்மெய் வீசும்சகா தேவன் துரோபதையும், வஞ்சகக்கலியுக மாகாதென்றே யவர் வடக்குத்திசையில் நடக்கலுற்ருர். 63

பரிந்துநடக்கின்ற ஐவரையுங் கண்டு பட்டணம்வாய் விட்டலறியழ, திருந்துபரிசித்துமன்னர்படையுடன் செய செயவென்றனர் பின்னடக்க. 64

பாற்குடியான பேருந்தொடர்ந்தைவர் பாதம்பணிந் தங்கே தெண்டனிட்டு, ஆறிலொன்ருன கடமைகொள்ளும் ஐவர் அருமைநோக்கி நினைந்துருக. 65

அங்கங்கே நின்றவர் தான்புலம்ப இந்த அத்திபுரத் தையரசாள, செங்கோல்முறைவழி நானறியேனென்று தேம்பிநின்றே பரிசித்தழுதான். 66

விரசுபற்றியிவர் பின்தொடர்ந்துவந்த மிக்ககுடியான பேர்களுக்கும், அரசுபெற்ற பரிசித்தனுக்குஞ்சொல்லி அத்திபுரத்துக்கனுப்பிவைத்தார். 67

அத்திபுரத்துக் கனுப்பிவிட்டுஐவர் அங்கேவெகு... ரம்போகையிலே, பத்திசேர்கங்கைக் கரைகாணவே நின்று பஞ்சவர் துரோபதைநீராடி. 68

ஆண்டியென்றேவேடம் பூண்டுகொண்டேயவர் அப்புறம்போகையில்சித்ரவனம், தாண்டி யரிய வனங்கடந்து மலே தங்கும்வனத்தில் நடந்தாரே. 69

ஆளிபுலிசிங்கம் வாழும்வனம்விட்டு அப்புறம்ஐவரும்போகையிலே, ஏழுபரிகட்டித் தேரேறுஞ்சூரியன் யேகிக்கடலுள் புகுந்திடவே. 70

வேந்தர்நடக்கவே கால்வெளிச்சமாக வெண்ணிலாத் தோன்றியுதயமதாய், மாந்தரறியா தரக்கர்வனம்விட்டு வந்தேகடப்ப மரத்தடியில். 71

தங்கியிருந்துமே தர்மரும்மாயவன் தம்பிமார்நால்வரும் துரோபதையும், அங்கவர்தங்க மனதறியநம்ம வத்திபுரந்தேடிப் போவாராம். 72

மனதொன்றறியாத மன்னவனேமுன்னே மாம்பழமானது சாட்சியுண்டோ, இனியொன்றுஞ் சொல்லாதே வைகுண்டம்போவது எற்குமென்றேஐவர் தானடந்தார்.

அந்தவனம்விட்டு அப்புறம்போகையில் ஆதித்தன் அங்கேயுதயமதாய், விந்தையதாகவே சூரியனைக்கண்டு மெய்யடிபோற்றியே தெண்டனிட்டார். 74

காளிபூதங்களும் வாழும்வனம்விட்டு காண்டாமிருக வனங்கடந்து, ஆளிகள்வாழும் வனத்தில்வந்தாரங்கே அக்கினியாறென்று தோன்றியதே. 75

வையகமதையெங்கும் ஓரடியால்கொண்ட மாயன்பதத்தை மனதிலெண்ணி, ஐயமில்லாமல் குறுக்கேவருகின்ற அக்கினியாற்றைக் கடந்தாரே. 76

அக்கினியாறு கடந்துபின்னேவர அண்ணல்துரை தர்மரேதுசொல்வார், பக்கல்வருகின்ற தம்பியரேவெகு பாவம்வருமிந்தவில்லுகளே. 77

அம்புகள்பூட்டி யிடுஞ்செயலால்நமக் காவதென்னே பொல்லாப் பாவமென்ன, தம்பியர்நால்வரும் அண்ணல் மொழிப்படி தண்ணீரில்போக யெறிந்துவிட்டார். 78

போரவழிதடம் நேருதப்பியொரு பூங்காவில்நின்று திகைத்திடவே, காருறுமேனிய னவர்முன்னுகக் கணபதியாய்வழிகாட்டலுற்றார். 79

கட்டழகாவ்வவர் போகையிலேயங்கே கந்திருவன்
வந்து நேர்ந்துக்கொண்டு, யெட்டிவழியை மறித்துக்
கொண்டுவெகு வீறுடனே நீங்களாரெனவே. 80

அத்திபுரமெங்கள் பட்டணந்தானடா அய்யர்பேர்
பாண்டுமகராசன், சத்தியந்தவறாத சந்தனுராசாவின்
தன்குலந்தானடா யெங்கள்குலம். 81

உங்கள்குலத்தினில் நூற்றுவர்தங்களை ஒக்கமடித்த
வர் நீங்களன்றோ, தங்கிநின்றேபழி தாங்களடா அது தப்
பிணுலுங்களூர் போங்களடா. 82

வைகுண்டம்போரபேர் நாங்களடாபழி யேற்கமாட்
டாதென்றேயைவர் தானுரைக்க, ஐயப்படாமலே துரோப
தையாள் தன்னை அடக்கியெடுத்தங்கே நடக்கலுற்றார். 83

கொல்லத்துணிந்தானே போர்வீமன் அந்த கோபம
றிந்தாரே தர்மதுரை, அல்லதம்பி நாம் வைகுண்டம்போ
ரபேர் அவனைக்கொல்லவினி யாகாதென்றார். 84

ஆகாதென்றேசொல்லக் கந்திருவன்றன்னை அப்பு
றம்கையால் பிடித்தெறிந்து, வாகாய் துரோபதையாளை
யுங்கூட்டி வடக்குத்திசையில் நடக்கலுற்றார். 85

அந்தவனம்விட்டுப் போகையிலேபெரி தானவனமொ
ன்று அவ்விடத்தில், சந்தோஷமாகவே ராஜரிஷிதன்னை
தான்கண்டுபஞ்சவர் தாழ்ந்துநிற்க. 86

அஞ்சவேண்டாமடா நாகமடந்தைய ராடியபொய்
கையிதுவாகும், வஞ்சகக்கலிபோக நீங்களும்நீராடி வாரு
மென்றேமுனி தானுரைத்தார். 87

உரைத்தபடியதில் நீராடியவர் உள்ளமகிழ்ந்து இரு
க்கையிலே, சிறக்கவே நாக மடந்தையர்வந்து தென்னவ
ரைவரைத் தான்வணங்க 88

எங்களிருப்பிடம் நாகலோகமங்கே யேகியே நீங்கள்
வரவேணும், உங்களைப்போலவே பிள்ளைகள் நாங்க ளிங்
கிதமாகப் பெறவேணும். 89

வேணுமெனுஞ்சொல்லை தர்மரறிந்துமே விந்தைய
தாகிய கன்னிகளே, பேணியழைக்கவும் நீதியல்ல நாங்கள்
பேரானவைகுண்டம் போரவர்கள். 90

போகவென்றேசொல்லி நாகமடந்தையர் போற்றிய
ராஜரிஷியுடனே, ஆகமகிழ்ச்சியாய் வைகுண்டம்போகவே
ஆனவிடையுங்கொடுத்தாரே. 91

விடையதுகொண்டு வனம்போகவழி மீதிருந்தே யொருபாம்புவா, அடையவேபற்றிவிழுங்கியதைக்கண்டு ஆலித்துவீமன் கிழித்தெறிந்தான். 92

பாம்புருமாறியோர் பார்ப்பானுகவே பார்த்தங்கே தருமரும் ஏதுரைப்பார், சாம்பசதாசிவன் தன்செயலேரிஷி தன்சாபமோவிங்கே சொல்லுமென்ருர். 93

வாசமுனிவர் பூசைக்கு சீஷனுன் மாமலர்கொண்டு வரும்வழியில், நேசமதாயொரு வஞ்சியரைக்கண்டு ஆசைமயலாகிநின்றுவிட்டேன். 94

செப்பரிதாகிய பூசைதப்பிமுனி அப்பவே பாம்பாகத் தான்சபித்தான், எப்பவென்சாபமும் தீருமென்றேனவர் பொற்பாதம்பட்டிடப் போகுமென்ருர். 95

வேதியனிம்முறை சொல்லி வணங்கியே வேருேர் வனத்திற்ருன் நடக்க, ஆதிமுன்னேனை மனதிலெண்ணியவர் அப்புறந்தானே நடக்கலுற்ருன். 96

அந்தவனம்விட்டுத் தூரவழியாக அப்புறம்யோசனை தான்நடக்க, விந்தையதாக அசுவமுகப் பெண்ணுள் வில் விஜயன் தன்னைத் தானடக்க. 97

விசயனைக் கையாலே தீண்டிடவேயந்த மெல்லியாள் சாபமும் தீர்ந்திடவே, அசுவமுகம்விட்டுத் தன்னுருவாகியே ஐவரைப்போற்றி நடக்கலுற்ருள். 98

அடிதொழு தப்புறம் நடக்கையிலே உனக் கசுவமுகமான தேதெனவே, வடிவுள்ள காளிமுனி மனைவினுனே மாகாளியென்றுமே யென்பேராம். 99

அந்தரங்கமாக வேறுமுனியிடம் ஆசைகொண்டேனதைத் தானறிந்து, சிந்தை வெகுண்டென்னை யசுவமுகமாக செய்துவிட்டாரையா யென்கணவன். 100

மெய்யன்கணவன் அடிபணிந்தேயிந்தவீண்சாபந்தீர்வதுயெப்போதென்றேன், ஐவரும்வைகுண்டம் போகையிலேகண்டால் அருஞ்சாபந் தீருமெனவுரைத்தார். 101

அன்றுரைத்தபடி தீர்ந்துதென்று போக ஐவர்வெகுதூரம் போகையிலே, மன்றலும்நல்ல மறலியாற்றங்கரை வந்துகண்டேஐவர் நிற்கையிலே. 102

ஆறுபெருகிவரக்கண்டே வீமன் அப்புறம் ஐவரை தாண்டவென்று, பாருலகாண்ட தருமர்விசயனை பக்கமிரு தோளில் தூக்கிவைத்து. 1

ஐவரின்தேவி யழியாத கன்னியை அடைவாயிடையி டையிலே தானிடுக்கி, பைய நகுல சகாதேவர் தன்னையும் கையிலே தூக்கி நடக்கலுற்றார். 104

அப்புறம்வீமன் பெருகிவருகின்ற ஆற்றிலிறங்கி வரு கையிலே, செப்பரிதாகிய மறலியாறுபின்னு மிப்படிபெண் ணுருவாகியதே. 105

கருணைமிகுந்திடும் நாகமது நீயும் கங்கைநீ ரானதே னென்றுரைக்க, அருணமுனியிட பெண்சாதி நானும் ஆசைமயல்கொண்டு வேறேயொரு. 106

பத்தாவைக் காணமல் சோரத்தனமொரு பாரமுனி யொடுசேர்க்கையுமாய், மெத்ததவம்புரி யென்கணவன் கண்டுவற்றாதநீராகச் சாபமிட்டான். 107

வெய்யகொடுஞ் சாபம்பொல்லாது தீர்ந்திடும்வேளை யெப்போதென்று நான்கேழ்க்க, தையலேயுன்சாபம் தீர வென்றாலிங்கே தர்மர் வரத்தீரு மென்றுரைத்தார். 108

சென்றுவுங்களிட பாக்கியத்தால் சாபம் தீர்ந்துதென் றேமங்கை தான்போக, அன்றுமொழிப்படி மாயனைத் தேடியே அப்புறம் ஓர்தினம்போகலுற்றார். 109

போரதடத்தினிற் றுர்நிமித்தங்கண்டு போம்பொழு தைவரும் துரோபதையும், காருறும்பூங்குழல் துரோபதை யாளுக்கு கனத்த அசதியுமுண்டதுவே. 110

மெய்பதற அம்மன் கைபதற முகம் வேர்வையதாகி விறுவிறுப்பாய், தையல்நடையுமே தள்ளாடிச் சீவன் தன்னை நினைந்து புலம்பலுற்றாள். 111

பண்ணுந்தவஞ்செய்யும் புண்ணியமோவண்ணம்பத் திரகானகம் தன்னிலேதான், கண்ணு மிருண்டு வருகுதை யோவென்று கார்மேகவண்ணனைத் தான்தொழுதாள். 112

கந்துவதா யெந்தன் சத்துவலிக்குது காட்டிலென்னை மெள்ளக் கூட்டிவர, மூந்திவிதிப்படி வந்துதென்றேயம் மன் சிந்தையிலெண்ணியே தான்விழுந்தாள். 113

புட்பவிமானமும் வந்திடவேகூடுபோட்டு வைகுண்ட வழிசென்றாள், அப்போதேகூட்டை யெடுத்தடக்கிப் பின் னும் ஐவருங்கூடி நடக்கலுற்றார். 114

தூயசிவனடிதானினைந்தே தர்மர் தோத்திரம்செய்து துதிக்கலுற்றார், ஆயாசமாகத்துரோபதைசெத்த தேனண் ணுவென்றே வீமன்தான்கேட்க. 115

செறுக்களஞ்செய்து வருகையிலே நம்மை சேர்ந்த படையும் பெருகையிலே, அருக்கன் மகன்மீதி லாசைகொண்டாளிவள் ஆனதாலிந்தக்கோரமென்றார். 116

மனதினிற்றேடியே தம்பியைவர்கூட வரும்வழிதூர வருகையிலே, சினத்துடனே யொரு சிங்கம் வந்தேயவர் சிந்தைகலங்க விரட்டிடவே. 117

சிங்கத்தைக்கண்டு ஐவரடுத்திட சீறியேவாய்நெடுமூச் செறிந்து, பொங்கியவரை விழுங்கையிலேவீமன் செங்கையால்வாயைக் கிழித்துவிட்டான். 118

வாய்கிழித்தவுடன் நான்மறை வேதியன் வடிவாகக் கண்டனிர்தர்மதுரை, மாயன்செயலோரிஷியிடத்தில்வந்த மாசாபமேதோ வுரையுமென்றார். 119

சொல்லுமென்றேதர்மர் தான்கேட்க அவன்சொல்லுவான் மாயரிஷிதனக்கு, வல்லவன் பூசைக்குப் பூவெடுக்கச் சிங்கம் வந்தடிக்கச்சீவன் தான்மடிந்தேன். 120

தோஷமுமுங்களைக் கண்டதினுல்ரிஷி தொல்லுருவாகினேனென் றுரைத்தார், மாயவன்சொல்லை மனதிலெண்ணியைவர் வந்திட வேறேவனத்திடையில். 121

நேயமா யென் முனிவனைக்கண்டார் நின்றடிபோற்றியே தெண்டனிட்டார், தெண்டனிட்டவரை மாமுனியுங் கண்டு சீருடன்வாழ்த்தியிருங்களென்றார். 122

வாரும்துரைதர்ம அத்திபுரம்விட்டுமாவனந்தாண்டி வெகுதூரம், பாருள்ளசீமையும் பூமியும் விட்டிங்கேபஞ்சவர்வந்திடுஞ் சேதிசொல்வீர். 123

சீமையுஞ்செங்கோல் மணிமுடியும் பரிட்சித்தனுக்கே பட்டங்கட்டிவைத்தோம், பாரினை யோரடியா லளந்தமாயன் நீங்கவே வைகுந்தம்போறோமென்றார். 124

ஏனமுனியவர் தான்கேட்டுநீங்கள் என்முகம்பார்க்கப் பசிதீரும், ஆனவைகுண்டம் வெகுதூரம் நீங்கள் அத்திபுரத்திற்குப் போங்களென்றார். 125

சிந்தையில்வேறே நினைப்பதுண்டோ யெங்கள்சீமை பூமியினில் ஆசையுண்டோ, மந்திரரூபியாம்மாலயன்வாழ் திரு வைகுந்தந்தேடியே போறோமென்றார். 126

புந்திமகிழ்ந்துமுனியறிந்து இவர்போவது நிச்சயமாமெனவே, இந்த வழிதானோ தேவர்கள்காண்பது என்று முனியும் அனுப்பிவிட்டார். 127

மாலோனைத்தேடி மனதிலெண்ணிஐவர் மற்றுமொரு வனம்போகையிலே, ஆலத்தைப்போலொரு வல்லரக்கிவழி அண்டிருந்தங்கே படுத்தனளே. 128

போரவழியைத் தடுப்பதென்னவாயில் புகுந்துகிழித்துவெளியேவர, ஆருந்துதிக்கின்ற இலக்குமியைப் போல் ஐவர்முன்னாகவே நின்றனளே. 129

ஏதுமாதே நீயிந்தவேஷங்கொண்டதெப்படியென்று தான்கேட்க, வாதுதவயோகமா முனிதன்மகள் மாசிவ முனியை கைகொண்டேன். 130

அம்முனியாரிடசொல் தவறவென்னை அன்றேயரக்கியாய்ச்சாபமிட்டார், செம்மையாய்நீங்களும் இங்கேவரவுங்கள் சித்தத்தினால் சாபம் தீர்ந்ததென்றாள். 131

அன்றேயதனை யனுப்பிவிட்டு ஐம்பத்தாறென்றயோசனை தான்கடந்து, சென்றேவழியெங்குங் காணாமலவர் சிந்தைமயங்கக் கணபதியாய். 132

பிள்ளையாரங்கேவழிகாட்ட அவர் பொன்னடிபோற்றி அடிவணங்கி, வள்ளல்தூருவாச மாமுனிபட்டணம்வந்து கண்டாரைவ ரப்போது. 133

காருவளம்பதிநேர்த்திகளும்கனிகண்டாரம்பொங்கும் பாத்திகளும், கோபுரம் கொத்தளவீதிகளும் சுற்றிக்கோட்டையுங் கண்டு மனமகிழ்ந்து. 134

தஞ்சமென்றே தூருவாச முனியிட தன்னடிபோற்றி மிகவணங்கி, அஞ்சலென்றே தானுரைக்க ஐவரையுமவர் பார்த்துரைப்பார். 135

பத்திசேரைவராம் நீங்களுமேயிந்தபாதைவழிவனந் தாண்டிவர, அத்திபுரநாடு சேனைதளம்விட்டு ஐவரும்வந்திட்ட சேதியென்ன. 136

மாமுனியே தூருவாச ரிஷியெங்கள் வையகத்தாசை மறந்துவிட்டு, பூமியையோரடியாலளந்தமாயன்பொற்பாதம் காணவே போறோமென்றார். 137

போறோமென்றுசொன்ன பஞ்சவரேயுங்கள் புண்ணியர்பூர்வீகஞ்சொல்லுவன்கேள், பாராளுங்குந்தியுந்தாயுந் தகப்பன்வெள்ளை பாண்டுமகாராசன் மற்றதுங்கேள். 138

கன்னிமாமண்டபத்தேயிருக்கத்தெய்வக்காரணமாய்ப் பிண்டம்வந்ததுவும், அன்னதினால்நீங்கள் அத்திபுரத்தை அரசாள வந்தவழிமுறையும். 139

அண்டர்பணிந்திடும்செங்கண்மாலேயுங்கள்ஐவரைக் கார்க்கிறேமென்றதுவும், மண்டலந் தன்னிலே நூற்றுவ ரைக்கொன்ற மாயமுஞ்சொல்லிக் கதைமுடித்தார். 140

வாஞ்சையாய்வைகுண்டம் போகவென்றேமுனி வாழ்த்திவிடையுங் கொடுத்திடவே, பூஞ்சோலை மாவனந்தன் னில்வந்தாரந்த பூங்காவில்மாகாளிகோவில்கண்டார். ()

மாகாளிதன்னை மிகவணங்கியவள் வாழ்த்தி விடையுமேதான்கொடுக்க, வாகான பஞ்சவர் பத்தாறு யோசனை வந்துவிட்டா ருச்சிமாமலையில். 142

பஞ்சவர்வந்திட வல்லரக்கர்கண்டு அஞ்சாமல்நின்று வழிமறித்தார், நெஞ்சில்பயமற்று வந்தவராரென்று நேராகச் சண்டையுஞ் செய்தனரே. 143

கண்டுபலவீமன் வல்லரக்கர்களைக் கையினால் வாரியெறிந்துவிட்டான், வண்டரக்க னெழுந்து முன்னே நடைகொண்டு வெகுதூரம் போகையிலே. 144

போரவழிதான் துலையத் தர்மர் புகலுவார் முன்கதையொன்றெடுத்து, நேரேவெகுதூரம் போயவுப்பாயங்கே நின்றாரே யாலமரத்தடியில். 145

ஆலடிதன்னிலே வீற்றிருந்தா ரைவர் ஐயன்துணையெனவே நினைந்து, 'மாலோன்கருடனைப் போயங்கே யைவர் மனதையறிந்துநீ வாருமென்றார். 146

துய்ய கழுத்தினில் வெள்ளையதா யவர் தோடுசிறகு சிவப்புறவே, வையந்துதிக்கவே வட்டமிட்டோடியே வந்திட்டாரங்கே கருடனுமே. 147

தேட்டமுடனைவர் கூட்டமதாய்வந்த செய்தியென்னவென்றுதான்கேட்க, வாட்டமில்லாத்திருமா லழகர்வாழும் வைகுண்டம்போகிறோ மென்றுரைத்தார். 148

நீங்கள்திருப்பதி காண்பீர்களோயிது நேரல்லவுங்களூர்போங்களென்ன, தாங்காதவார்த்தைநீ சொல்லாதே சாமிசத்தியம்நாங்கள் மறப்பதில்லை. 149

ஐவர்மனதை அறிந்துகருடனும் ஆரும்வைகுண்டமே போயுரைப்பான், மெய்யவனைக்கண்டு தோத்திரங்கள் செய்து வெளிப்பட்டாரங்கே வெகுதூரம். 150

தூரவழியவர் தானடக்கத்தம்பி துய்யசகாதேவன் மெய்யசந்து, நேராய்வழிநானே போவதில்லையெந்தன் நெஞ்சுபதைக்குதென்றே யழுதான். 151

கண்கள்சுழன்று விழுந்திடவேயவர் கண்டுமெடியினில் தூக்கிவைக்க, தங்க விமானமும் வந்துநிற்க அவர் தம்பி சகாதேவ னேதுரைப்பார். 152

போறேன்பயணம் அழுகாதே ஐயாவே புனத்தினில் புரண்டுவிழுகாதே, நாரணன்தோத்திரம் செய்துகொண் டேயுயர் நல்வழி வைகுண்டஞ் சேர்ந்ததுவே. 153

தம்பியையங்கே யடக்கஞ்செய்து அண்ணல் தன்னி டத்தேவீமன் தான்கேட்க, நம்புவிசண்டை முகூர்த்தமிட் டானதினாலே யிவன்செத்த தோஷமென்றார். 154

நால்வருங்கூடியொருமையதாகவே நாள்பேசிட நடக் கையிலே, மால்தயவாகவே சுந்தரக்கந்தர்வ மாமலைதீர்த்த மும் ஆடினரே. 155

தீர்த்தங்களாடி நடக்கையிலேயங்கே சேயிழைமார் கள் எதிரில்வந்து, பார்த்தங்கேநீங்களும் யாரெனவே நாங்கள் பாண்டுமகாராசன் மக்களென்றார். 156

தாழ்வில்லாப் பாங்கியர் தன்னைவிட்டு நீங்கள்தான் வந்ததேதென்றவர்கேட்க, வாழ்வை மறந்தெங்கள் மால் பதத்தைத்தேடி வைகுந்தம்போகிறோமென்றுரைத்தார்.

பாதைவழியாக நாங்கள்போறோம் தடை பண்ண வேண்டாமென்று தானடந்தார், ஏகிற்பலவனங்கடந்தோ ரெழுபது யோசனையப்புறம் போகையிலே. 158

தாகமுற்றே தர்மர் தம்பிநகுலனும் தான்மயங்கிவாடி வீழ்ந்தனனே, அந்திபகலு நடந்திடவே மன்னர்க்கான துணையாய்த் துடர்ந்திடவே. 159

எந்தலைநோகுது சந்து வலிக்குது எமன் விதிப்படி தானெனவே, வந்திடுங்கால மிதுதானோநல்ல மாயவர் செயல்தா னிதுவாமோ. 160

என்றுபுலம்பி நகுலனும்பூமியில் ஏங்கிவிழுந்துமறித் திடவே, அன்று விமானமும் வந்திடவே வுயிர் ஆனது வைகுந்த வான்பதமே. 161

தம்பிநகுலனைத்தானடக்கித் தர்மர் தாயகமாய்ச்சொல் வார் வீமனுக்கு, அம்புவிதன்னிலே கற்றவித்தையொன் றும் ஆருக்குஞ் சொல்லாத தோஷமென்றார். 162

அப்படித் தர்மரும்சொல்லியே தானங்கே முப்பது யோசனை தான்போக, செப்பரிதாகிய ஆலடிதன்னிலே தேறியிருந்து இளைப்பாறி. 163

171729

ஆலடி தன்னிலே வீற்றிருந்தார்தர்மர் அங்கோர்முனி
பாதம்தெண்டனிட்டு, சால வெழுபது யோசனை தூரமும்
தானே நடந்தார் வழிகூடி. 164

தொடர்ந்து வந்துபோன துரோபதையை யெண்ணி
தூரவழியவர்போகையிலே, அடர்ந்தபெருவனக் கானகத்
தேயொரு ஆனையும்வந்தெதிர் தோன்றியதே. 165

ஆனையு முன்வந்து ஆர்ப்பரிக்க வீமன் அவித்ததன்
கழுத்தேபிடிக்க, தானேயுருமாறி வேதியனாய்வரத் தர்மரு
மேதென்று கேட்டனரே. 166

சகத்தினிலே அந்த அகத்தியமுனிக்குநான் சீஷனாகி
யவர் பூசனைக்கே, அகத்தியம்பூங்காவிற் பூவெடுக்கரெண்டு
ஆனை களங்கே புணர்ச்சிகண்டேன். 167

பூவெடுக்காமலே நின்றுவிட்டேனந்தப் பூசைதப்பிய
வர்கோபமதாய், அவலினாலென்னைக் கண்டபோதே நீயும்
ஆனையாய்ப்போவென்று சாபமிட்டார். 168

சாபமுந்தீர்வது எப்பவென்றேனிது தான்வழியாகவே
தர்மர்வர, பாபமுந்தீர்வது நீர்போகவென்றா ருங்கள்
பாக்கியத்தாற்சாபந் தீர்ந்ததுவே. 169

போரேனையாவென்று ஐவர்நடந்திடபோனதே யவ்
வனந் தூரவழி, வாராதமூங்கில் வனந்தீர்த்தமாடி வந்து
சுகமுனியைக்கண்டார். 170

கண்டுபணிந்து முனியிடத்தேவழி காணவிடையுமே
தான்வாங்கி, அண்டர்பிரானை மனதிலெண்ணி அவர் ஐம்
பதுயோசனை தானடந்தார். 171

வையமறியாத கானகத்தே வெகு மாதவஞ்செய்தே
ஜடைமுடியும், தையலரூசி முனைத்தவமுங்கண்டு தர்மருந்
தம்பியர் தான்வணங்கி. 172

ஆண்டியென்றவேஷம் பூண்டதென்ன எங்களாச்சிர
மந்தன்னில்வந்ததென்ன,வேண்டுவரம்இனி நாங்கொடுப்
போம்வந்த விந்தையைச்சொல்லென்று கேட்டிடவே. 173

பிள்ளைவரமொன்றுகேட்பதில்லைபெற்றபிள்ளைபெண்
சாதிமேலாசையில்லை, மன்னவனென்பேர்தருமனம்மா நா
ங்கள் வைகுந்தம்போக வரங்கொடுப்பாய். 174

நல்லதென்றே விடைதான்கொடுத்தா ரவர் நன்றான
சோலைமலையேறி, வல்ல பவளமலை முனியைக்கண்டு
வாங்கிவிடையும் நடக்கலுற்றார். 175

அங்கோர் வனத்தில் அகத்தியன் புலத்தியன் அடி பணிந்து விடைவாங்கி, தங்கும் வசிஷ்டமுனிவர் ராசரிஷி தன்னால் விசுவாமித்திரன் தன்னைக்கண்டார். 176

மூவர்ரிஷியே சரணமென்றே தர்மர் முன்னடி போற்றியே தெண்டனிட்டு, தேவரறியவே வைகுந்தம் போவென்று செப்பி விடைகொடுத்தாரே. 177

உல்லாசமாக வழிநாறுயோசனை உன்னிதமாக நடக்கையிலே, சோலைவனமும் அதிசயமுங்கண்டு சொல்லியே தர்மருந் தம்பியுமாய். 178

சாலவேபங்கய வாவிதனில் வர தங்கியிருந்தார் தவிப்பாறி, யெங்கனும்பாதைவழி கூடி இந்த்ரகோமலையேவருகையிலே. 179

இந்தவனத்தில் தம்பிமார்களுடன் தர்மரும் கதை சொல்லிபோகையிலே, வெங்கண்சிவந்து வால்முருக்கி யொருவேங்கையுமுன்வந்து தோன்றியதே. 180

தோன்றியவேங்கையை வீமன்கண்டுவெகு சூரத்தினலதைவாய்கிழிக்க தோன்றியவேங்கை யுருமாறி ஐயர்போலுருவாகி நடந்ததுவே. 181

கெற்பவழிதூரம் எண்பதுதாண்டியே கேதாரபாதை வழிதனிலே, அற்புதமான குரிஞ்சி வனத்தினி லங்கோர் முனிவ னடிதொழுதார். 182

வணங்கிமுனியை யனுப்பிகொண்டு வெகு வாகாயுச்சி மலைகடந்து, இணங்கியயோசனை நாலுவிட்டேயவர் ஏகியேயோர்வனம் வந்திருந்தார். 183

சென்றுவிழுந்த அருச்சுனன் பொன்மயத் தேரினில் வைகுந்தம்போய்ச்சேர, மன்றினிற்போர்வீமன் தானழுகத் தர்மர் மார்போடணைத்து மிகவழுதார். 184

அழுது விஜயனைத்தானடக்கி யவர்க்கானசடங்குமிக நடத்தி, தொழுதவராகமலைகடந்தேவீமன்சொல்லுவான் தர்ம ரடிதொழுது. 185

வில்விஜயன் போனதென்ன குற்றமென்று வீமனுங் கேட்கதானுரைப்பார், அல்லடாதம்பி போர்வீமா நானும் சொல்லுவேன் கேளும் அதின்விபரம். 186

வாய்த்தசமரினிற் போர்க்களத்தே நம்மமாயவன் தேரூர மேவியிருந்து, சூத்திரமாக பரிநடத்த சுவாமி துணைமலர்ப்பாதங்கள் நொந்ததுவே. 187

காயாம்புமேனியன் தேரூர இவன் கால்தனை நீட்டியே மேலிருந்து, மாயாதவீரன் அருச்சுனனு மந்த மாபாவத் தாலிங்கே செத்ததென்றார். 188

அவ்விதஞ் சொல்லி அமுதவ்ாவி தீர்த்தம் ஆடியே தர்மர் இருவருமாய், இவ்விதம் பேசியே தொண்ணூறு யோசனை யேகிவழியும்நடந்தனரே. 189

காயாம்புமேனியா மேகவர்ணவுந்தன்கருணையாலெங் களைக் காக்கவென்று, ஆயாசம்கொண்டு இருவருமேவர அங்கேவராகமுந் தோன்றியதே. 190

வந்திடும் பன்றியைத் தான்பார்த்து அங்கேமாபலத் தாலே வதைத்திடவே, செந்தமிழ்வேதிய ஞகிநிற்கஇந்த செய்கையென்னவென்று தான்கேட்டார். 191

தந்திர கார்மேகமாமுனிவேள்வி தடுத்ததினுல்வந்த சாபமிது, உந்தன்கிருபையாற் சாபந்தீர்ந்ததென்று ஓடி விட்டானந்த வேதியனும். 192

இந்திரகிரியுடன் நாமகிரிமலை இத்தலந்தாண்டியவர் போக, முந்தி யிருநூறு ஐம்பதுயோசனை உன்னிதமாக நடக்கலுற்ரூர். 193

வஞ்சமலையுங் கடந்தனரேயவர் மற்றுமிருபது யோசனையும், மிஞ்சுபுகழ்த்தர்மர் தானடக்கநல்ல வீமனுக்கங்கே யசதியதாய். 194

தம்பியர்நால்வரும் துரோபதையும் இந்த கார்வனத்தே நாங்கள்கூடிவர, குப்பிவனத்தினி லொண்டியாகவிட்டு கொண்டோமென்றே வீமன்தானழுதான். 195

அண்ணன் முகத்தைப் பார்த்தழுதான் வீமன் ஆருந் துணையில்லை 'யண்ணவென்று, கண்ணன்செயலோ அரன் செயலோ என்னகாரணமோவென்று தானழுதான். 196

வீமன் அழுதுமே கண்கள்சுழன்றங்கே வீழ்ந்து வைகுந்தபதவிகண்டான், ஆமெனும்வீமனுந் தர்மர்கையாலே அலறியெடுத்து மடியில்வைத்தார். 197

தூக்கியெடுத்து மடியில்வைத்தார் தர்மர் சோபிதமாக முகத்தைவைத்து, தாக்குப் பலங்கொண்ட போர்வீமாவுந் தன் தாஷ்டீகமெங்கே போயினதோ. 198

கந்திருவன்வந்து துரோபதையைக்கொண்டு கானகம் போகத்தொடர்ந்துசென்று,மாந்துளிர்மேனியாந் துரோபதையைமீட்டு வந்தபலமெங்கே யென்றழுதார். 199

ஆற்றினிலெங்கள் ஐவரைத்தூக்கியே அக்கரை கொண்டுமேவந்திறங்கி, சேர்த்தியே யெங்கள்முன் தானடந்துவந்த செய்கையெங்கேயென்று தானழுதார். 200

பன்றிதுரத்தி வருகையிலேயெங்கள்பக்கத்துணையாக நீயிருந்து, வென்றியாயெங்களைக் கூட்டிவந்தாயன்று மேலோகஞ்சென்றுயே இத்தினத்தில். 201

ஆனைமிரட்டி யதட்டிவர நீயும் அஞ்சாமல் முன்னின்ற ஆண்மையெங்கே, கானகத்தில் வந்து சிங்கமெதிர்த்திடக் கையாற்கிழித்த பலமுமெங்கே. 202

ஆரிருந்தாலென்ன நீயிருந்தாலெனக் கானதுணையென்று நானிருந்தேன், பாரிவனந்தனி லொண்டியாய் விட்டாயே பாவியென்றே தர்மர்தானழுதார். 203

தானே வனத்தினிலே யழுதார் தர்மர் தாரணிமீது விழுந்தழுதார், சேனைகளைத்துறை வீமனைக் காட்டினில் சேர்த்தியேயப்புறம் தானடந்தார். 204

பாரினில்வாழும் பருவரையைச் சேர்ந்த பன்றிகடமானே புள்ளினமே, நேராகயென்னுடன் தான்பிறந்த வீமன் நேர்நடத்தேவரக் காணீரோ. 205

மையணிகண்டற்கு மைத்துனனாந்த மாயவன் றன் பாதங்காணவென்று, வையகம்புகழ்ந்திடும் விஜயனிந்த மார்க்கம் வரநீங்கள் காணீரோ. 206

அன்னமே தாராவே பூங்குயிலேயிந்த ஆணழகர்வரக் காணீரோ, சொன்னமொழி தவறாத நகுலனும் சொர்க்கம் போகும்வழி காணீரோ. 207

பார்த்துமிரட்டிய சிங்கங்களே யிந்த பாரினில்வாழும் புலிகளே, சாத்திரந்தேர்ந்த சகாதேவனும் இங்கேதங்கி வர நீங்கள் காணீரோ. 208

கஞ்சமலர் மதுவுண்டிடும்வண்டுகாள்காவினில்வாழ்ந் திடும் தும்பிகளே, பஞ்சவர் நாயகி துரோபதையா ளிங்கே பாரவழிதனில் காணீரோ. 209

தேடிவழிதனில் சிந்தைநொந்து தர்மர் செங்கண்மால் பாதந்துணையெனவே, நாடியேவைகுந்த பாதைவழி கூடி நாயகனங்கே நடந்தனரே. 210

ராஜனுமங்கே நடந்துவரப் பச்சை நற்பரிதேரேறும் சூரியன்போய், நேசமதாயொரு ஆலடிதன்னில் நித்திரை வந்து துயின்றனரே. 211

நித்திரைசெய்யுந் தர்மரைக்கண்டுமே நேராக ஐந் தலைநாகம் வந்து, பத்திவிழுங்கையில் மாயவனாரங்கே பார்த்தே திருவுளந்தானினைந்தார். 212

கங்குல்விலகிக் கதிரோ னுதித்திட கைகுவித்தேயவர் தெண்டனிட்டார், அங்கே பெருவழி யொன்பதுயோசனை அப்புறம்போக நடக்கலுற்றார். 213

வருணமலைதன்னைத் தான்கடந்து தர்மர் வாரவழித னில் மும்மலையை, சிறுகடல் தன்னிலே சக்கரம்வாரியே சிந்தைதெரியவே தர்மர்கண்டார். 214

வாரியெறியவே தர்மர் கண்டு மாயன் வாய்த்ததுணை யென்று தானறிந்து, பாரவழிநூறு யோசனை தூரமும் பாங்கான அஞ்சனமாமலையும். 215

அஞ்சனமாமலை பின்போட்டு தர்மர் அப்புறம்போகப் புருஷமுனி, துஞ்சும் வழிதனில் ஒண்டியாகவிந்த சோலி யென்னவிங்கே சொல்லுமென்ன. 216

ஒண்டியாய் நீ இங்கே வந்ததென்ன வுங்கள் ஊரென்ன பேரென்ன சொல்லுமென்றார், தெண்டிரை சூழ்ந்திடு மத்திபுரமெங்கள்சீமை யென்பேரும் தருமரென்றார். 217

தம்பியர் நால்வரு முன்னே போனாரங்கே சாமிமால் பாதமே முன்காண, அன்புவைத்தே விடை தாருமென்ன முனி யாச்சிரமத்திலடிதொழுதார். 218

ஒப்பிவிடைதரப் போரவழியிலே ஒருநூறுயோசனை தானடந்து,தோப்புமுதிர்ந்து பழமுதிரும் அந்தக்கோண மலையுமே தான்கடந்தார். 219

செயமிகுந் துரை தர்மருமே யங்கேசிவன் மலையைக் கண்டு பூசைசெய்தார், நயமிகுவைகுந்தப் பாதைவழி தனில் நன்றாகப்பொய்கையில் நீராடி. 220

அன்புடனே சிவயோகபட்சிதனை அடிகள் தொழுது பணிந்திடவே, தென்புடன் தேவர்கள் கூட்டங்கண்டே யவர் சேவித்து தூரம் நடக்கையிலே. 221

வந்தகருமான கருணை நதியினில் வந்துமேநீராடியப் புறத்தில், சந்தரவிந்தகிரி யேமகிரிமலைதாண்டியே யப்பு றம் போகலுற்றார். 222

கங்கைமலையும் கடந்துசெல்ல வெகு கல்லு மலையுமே தான்நடந்தார், பொங்குபுகழ் நாகவல்லி யாற்றுக்கரை பொய்கையிலே தர்மர் வந்திருந்தார். 223

வந்திடுந்தர்மர் மனமறிய நல்ல மாமறலிமறுவேஷங் கொண்டு, குந்திநடக்குஞ் சுணங்கனைப்போல்வர கூடவே அக்கரை சேர்த்துமென்று. 224

மாயன் செயலென்று அக்கரை தாண்டவே மார்போ டணைத்தார் புழுச்சொரிய, தாயகமாகத் தலைசுமையுங் கொண்டு தர்மரும் அக்கரைதாண்டலுற்றார். 225

ஆறுகடந்துபின் போகையிலே அவர் அன்னலட். சுமிமலைதானேறி, நேராய்வழிபோகத் தெய்வமலைதன்னை நின்றங்கே கண்ணாரக்கண்டாரே. 226

மாங்கனி தேங்கனி காய்த்திருக்கு மங்கே மாதளைமல் லிகைபூத்திருக்கும்,தாங்காதவாழைகுலைசாயுமங்கே தாழை மலர் வாசமே பாயும். 227

மாமரந்தன்னிற் குயில்கூவும் அங்கேமந்திகள் தன்னை மரம்பாயும், பூமரந்தன்னிற் கிளிப்பாடும் அந்த பூங்காவில் அன்னங்கவிபாடும். 228

தேவர்களங்கே சிறந்திருக்கும் நல்ல தேவேந்திரரா ஜன் கொலுவிருக்கும், ஆவலாய் நின்றவர் தெண்டனிட்ட தேவர் அனைவர்க்குந் தாழ்ந்தங்கே போற்றிசெய்தார். ()

போற்றிசெய் தாமரைத் தான்கழுவி நல்ல பூலோ கத் தர்மருந் தானிருந்தார், ஏற்றிபணிந்திடும் மன்ன னைக்கூட்டி ஏகியே கேதாரம் தானடந்தார். 230

தென்னவ னிந்திரன் முன்னடக்கத் திருமாநதி க[illegible] டவ ரேதுசொல்வார், மன்னவாவின்னதி யாடிடவேயு[illegible] தன் மாபாவந் தீருமென்றேயுரைத்தார். 231

முந்தியபாரத விந்தைப் பாவந்தீர மூழ்கிநீர் வாரு மென்றேயுரைத்தார், தந்தவரப்படி தர்மதுரைமூழ்கி தங்கநிறமாக நின்றனரே. 232

நின்றிடுந் தர்மனைத் தேவர்கண்டேயிது நிச்சயம்வை குண்டம்போரதென்று, மன்றல்செரிந்த நல்மறலியைக்கா ணவே வந்தங்கே கோபுரவாசல்கண்டார். 233

பொன்னணிமேடையும் பூவுகள் வேய்ந்திட்ட பொற் பதச் சோடினை வாசலத்தில், நன்னகர்வீதி வடக்குவாசல் தன்னில் ராஜன் துரைதர்ம ராஜன்வந்தார். 234

தேவர்களெல்லோரு முன்னடக்க நல்ல தேவேந்திர ராசன்பக்கல்வந்தார், பாவையராலாத்தி ஏந்திடவே யந்த பட்டணம்வந்து புகுந்தனரே. 235

வீதிகளெங்குமே போதிகளும் அங்கே மின்னும் வச் சிரமணி தூணுகளும், மாதர்கள் கையாலே கோலமிட்ட திண்ணை மாடங்களும் சித்திரகூடங்களும். 236

இந்திரவானவர் கூட்டமதாய்வர எல்லோரு மாமுனி மண்டபத்தில், வந்தெமராஜன் கொலுவிருக்கும் நல்ல மாமணிமேடையில் வந்துகண்டார். 237

கண்டங்கே தர்மனும் தெண்டனிட்டே யமன் கையி லெடுத்து மடியில்வைத்தான், எண்டிசை வாழ்த்துந் தர்ம துரை நீயும் என்பதியாளவே வேணுமென்றார். 238

இப்பதியாளவே வந்ததில்லை இந்த எண்டிசைமேற் புவியாசையில்லை, நற்பதியாகிய வைகுண்டம்போகவே நாயகனே யென்னை யனுப்புமையா. 239

பச்சைமேக வண்ணன் சொல்மறுத்தே யிந்தபாரினி லெங்கு மிருப்பதில்லை, வச்சிரமார்பதத் தையரே யென்னை வைகுண்டம்போக விடைகொடுப்பீர். 240

செய்யமறலியுந் தான்கேட்டு அவர்சிந்தை மகிழ்ந்த பின் னேதுசொல்வார், அய்யனே உந்தன் குருவைக் கொல்லமுன்னே. ஆனையதமென்ற பொய்தனக்கு. 241

பொய்யறவிங்குள்ள வாறு நரகமும் போயங்கேபாரெ ன்று தூதனுப்ப,மெய்யன் துணை தர்மராஜனைக் கூட்டியே விந்தையாய்த் தூதரு மேதுசொல்வார். 242

வஞ்சனையாய்ப்பில்லி வைக்கின்ற பேர்க்கிது வாய்த்த பெருங் குட்டையாறுமென்ன, நெஞ்சற யேழைகளைக் கெடுத்தபேர்க்கிது நேரான துண்டுவிலங்கிதுபார். 243

வேளைக்கு ஆமென்று நாளைக்கென்றே தடம்விட்டிடும் பேர்க்கிது அக்கினித்தூண், வாணும் விலையைக் கெடுத்த வர்க்கே காய்ச்சிவைப்பு மிருப்பு முக்காலியென்றார். 244

திரும்வழக்கை அழிவழக்காகவேசெய்குவோமென்று மனதிலுன்னி, வீருடனே சொன்ன பேரைப்பிடுங்கிட மேலும் இருப்புக்குறடதுபார். 245

ஈயுங்கொடையைத் தடுப்பதற்கே வீச ஏமன்கைபாசக் கயிறதுபார்,வாயாரவேபிழைச் சாட்சிசொன்னோர்க்கிங்கே வாய்த்திடகட்டுங் கயிறதுபார். 246

மெத்தப் பவிசாகக் குற்றம்செய்த பேர்மேலிட்டெறிய வேசூலங்கள்பார், குற்றமில்லாதாரைக் குற்றஞ்சொல்வோ ரிங்கே கூட்டியடித்திடுஞ்சாட்டையப்பா. 247

தந்தை தாய் வாசல் வர முந்திச் சினந்துமே தாண்டிடும்பேர்க்கிடு தூண்டியும்பார், வந்து செய்வோர்கூலி பிந்திக்குறைத்திடும் மாந்தரையாட்டவே செக்கிதுபார். 248

காமத்துரோகிகள் சாமத்துரோகிகள் கடும்பாவத்தார்க்குங் கழுவதுபார், மேன்மைக் குருமொழி மேகத்தைவிட்டோரை வீசியடிக்கப்பிரம்பதுபார். 249

பஞ்சையைக்கையால் அடித்துப்பறித்தோர்க்கு பாரக்குழியினில் அட்டையைப்பார், வஞ்சகத்தார்க்கிது அக்கினியாமிது வாய்த்தநரகக்குழியிதுபார். 250

ஓங்குநாகங்களாறுகண்டீரிது ஒன்றுக்குயோசனை ஏழுமுண்டு, நீங்குகரத்திலெத்தனை வைத்தார் நேராகச்சொல்ல முடியாது. 251

வையகப்புகழ்ந்திடும் வைகுந்தந்தேடியே வந்திடுந் தர்மதுரையேநீர், செய்யுஞ்சமரினில் பொய்யொன்று சொல்லவே கேட்டநரகங் காட்டினமே. 252

ஏழாநரகத்தில் போரதடத்தினி லெட்டியே பார்த்தாரே தர்மதுரை, ஆழாப்பழகன் துரியோதனன் படும்ஆக்கினை கண்டே யழுகலுற்றார். 253

அண்ணன்தம்பியர் நூற்றுவருமங்கே அட்டைக்குழியி லழுந்துவதை, கண்ணால்கண்ட நூற்றுவர் தங்களை கைதூக்கியங்கே யெழுப்புமென்றார். 254

மாபாவஞ்செய்யுந் துரியோதனன் தன்னை மன்னவனல்லா தெழுப்பிவிட்டால், கோபங்கொண்டு சூலத்தினலவர் குத்திக்குலக்கழு வேற்றிடுவார். 255

புண்ணியவான்துரை தர்மருமே யவர் போகமனத்தினில்தான்கேட்டு, பண்ணிய தர்மத்தில் பாதிதந்தேயவர் பாழ்நரகைவிட்டெழுப்பினரே. 256

கூடவே நூற்றுவர் தங்களைப் பின்னாலே கூட்டியெமபுரந் தன்னில்புக்கி, நாடிமறலி பாதத்தில் வீழ்ந்தவர் நல்லடிபோற்றியே தெண்டனிட்டார். 257

தெண்டனிட்ட தர்மர் நூற்றுவரே யெந்தன் சேதியல்லாமல்யெழுப்பினதார், மண்டலந்தன்னிலவர்செய்தபாவத்தை வாயினுற்சொல்ல முடியாதே. 258

வாட்டமில்லாத்திரி யோதனன் நூற்றுவர் மாபாவஞ்செய்த கொடுமையினுல், தேட்டமில்லாத்தனியேழா நரகத்தில் சேர்ந்திட்டபேரை யெழுப்பினதார். 259

நான்செய்த புண்ணியம் பாதிதந்தே யவர் நாடுங்குழியைவிட் டெழுப்பிவந்தேன், வாஞ்சையதா யந்தக்குற்றம்பொறுத்தென்னை வைகுண்டஞ் சேர்த்துமென்றே தொழுதார். 260

இன்பங் குளிர்ந்தவர் தர்மரைக் கையாலே யெடுத்தேயணைத்து முகங்குளிர்ந்து, அன்புடனே சென்றுவைகுண்டம்போயந்த ஆயன்பதங்காணு மென்றுரைத்தார். 261

ஏமனுக்கேவலாய் நூற்றுவர் தங்களை இங்கேயிருமெனத்தானுரைத்து, வாய்மையாய்த்தர்மராசன் முன்னேகையில் வாங்கிவிடைமிக தானந்தந்தார். 262

தேவர்கள் இந்திரன் வானவர்கள்சூழதிசைக்குப்பாலகர் நாரதரும், நாவலர்போற்றும்வசிஷ்டர்விசுவாமித்திரர் நாடிபிரமன் பதம்புகுந்தார். 263

தேருந்தெருவீதி சோடினையும் அங்கே செம்பொன் அணிந்திடும் மண்டபத்தில், ஆரும்புகழ்ந்திடும் பிரமன் பதம்போற்றி அடிபணிந்தே தர்மர் தெண்டனிட்டார். ()

ஆய்ந்திடும்வேத முதலோனே யிங்கே அம்புவிதன்னைப்படைத்தோனே, சாய்ந்துமே மால்பதம் வைகுந்தங் காணவே சாமியென்னையு மனுப்புமையா. 265

தாயகமாக பிரமனெழுந்துமே சகலருங்கூடிவருகையிலே, மாயவனாரங்கே வைகுண்டம் விட்டுமே வந்தாரே யந்த வழிதனிலே. 266

தேவையாய்த் தருமனும் மாயவனார் பாதம் தேடியேபோற்றி மிகவணங்கி, மூவுலகாண்டிடும் மால் திருப்பாதத்தில் முக்காலம்போற்றித் தொழுதாரே. 267

சாந்தமாகிய தர்மருமே நல்ல சாமியைப்போற்றி மிக வணங்கி, வாழ்ந்தகமாக மனமகிழ்ந்தே நீயும்வைகுண்டம் வாவென் றழைத்தனரே. 268

எத்திசையெங்கும் புகழ்ந்தேத்துந் தேவேந்திரமறலி பிர்மாவுடனே, மத்தளம்பேரி முரசுமதிர்ந்திட வந்தே கைலைமலையைக் கண்டார். 269

காட்சிகதித்த கயிலைமலைத்தேவர் கைகுவித்தேதொழு தேத்துமலை, சூட்சிமிகுந்த சிகரமலைசந்திரசூரியர்வலமா சுற்றுமலை. 270

தர்மம்மிகுந்து செழித்தமலை சூரர் தன்னையழித்தப மன்மலை, கர்மங்களெல்லாம் பறக்குமலை ஞானக் கண்கள் மிகுத்து திறக்குமலை. 271

குணமெங்கு வேவியே சார்ந்தமலை செய்யுங்குற்றங்க ளெல்லாந் தவிர்க்குமலை, மணமெங்கும் வீசி மகிழ்ந்தமலை திருவாழு கயிலாசமலையில் வந்தமர்ந்தார். 272

வந்துஎல்லோரும் மிகவணங்கிசிவன்மாமலர்ப்பாதமே போற்றிசெய்ய, சந்தோஷமாகவேமாலும்சிவனுமேதான் தழுவியங்கே தானிருந்தார். 273

வாருந்துரைதர்மர் இங்கேயிருமென்று வாழ்த்தி விடையதுதான்கொடுக்க, சீரான வைகுந்தம்போகவிடை தரசெப்புமென்றே தர்மர் தான்பணிந்தார். 274

சந்தோஷமாகக்கைலைமலைவளர்சாமிவிடையதுதான் கொடுக்க, மந்திரஞ்சேரும் வைகுண்டபதிதன்னை வந்து கண்டார் தேவரெல்லோரும். 275

வைகுந்தவான்பதி வீதிகளும் அங்கேமாமலர்சோலை யும் மேடைகளும், கையுரமாகிய புன்னைகளுமங்கே காய்த்துவளர்கின்ற தென்னைகளும். 276

வாய்ச்ச கனிகதிர் வாழைகளு மடல் மாமணம்வீசிய தாழைகளும், காய்ச்சவெலுமிச்சை நாரத்தையுங்கனியான கொடிமிச்சை மாதளையும். 277

ஊஞ்சல்களாடிடும் பூமரங்கள்கனி யுருத்திராட்சம் பொங்குமாமரங்கள், வாஞ்சைநீராடிய பொய்கைகளும் பால்மாமணம்வீசிய வாழைகளும். 278

பூவினில்தேனுண்ணும் வண்டிரையுமந்த பொய்கை யிலேயன்னம் நீராடும், காவினிற்கிள்ளைகவி பாடும்ராம காகுத்தனென்றே குயில்கூவும். 279

பொன்னின்தகட்டினல் வேச்சல்களும்வீடு பூட்டுநிலை வச்சிர நாட்டுகளும், நன்னயமான நவமணிதங்கிய நற்கதவு மாணிப்பொற்கதவும். 280

தங்கக்கலச மூகடுகளும் அங்கே சாவடி செம்பொன் தகடுகளும், மாதர்களெங்கும்மயிற் சாடைதங்க மாநகர்வீதி மணிமேடை. 281

மார்க்கரகுராமர்வாழ்ந்துவரும் அந்தவைகுந்தமென் னுந்திருப்பதியை, பார்க்க மகிழ்ந்துமே வைகுந்தவாசல் பரமனைப்போற்றி யடிதொழுதார். 282

மாயவனே வைகுந்தவாசா திருப்பதிமாலழகாரகுநா யகனே, ஆயனே அச்சுத செங்கண்மாலே யென்றடி தொழுதே தர்மர் தெண்டனிட்டார். 283

சீதரகோவிந்தா நாரண விண்டுவே தேவர்கள் போற் றுந்திருமாலே, மாதவா அன்றுநீ யெங்களைக் காத்திட்ட வாமனனேயென்று தெண்டனிட்டார். 284

தெண்டனிட்டே யவர் மூவருந் தர்மரும் தேவர்முனி வர்கள்தான்சூழ, மண்டலமேபுகழ் வைகுண்டவீதியில்வந் தார் வலமாக வெல்லோரும். 285

தாளமத்தளம் தவில்முரசுபேரி தாரைகள்கொம்புகள் தானூத, வாழுந் திருப்பதிதென்திசை வீதியில்வந்தனர் வானோர் மலர்சொரிய. 286

தென்புறவீதியும்சுற்றிவருகவேதேவர்கள்பொன்மாரி தான்பொழிய, கும்புகும்பாகவே தானடக்கும் வெகுகொத் தளவீதி கடந்தனரே. 287

வெள்ளைக்கவரி வெண்சாமரைவீசிடவேடிக்கைகோடி விளங்கிவர, வள்ளல் வைகுண்ட வடக்குவீதித் தெரு வந்திட மாவலி கண்டனனே. 288

பேரிகைதுந்துமி வர்க்கமுடனிங்கே பேரணியாகவே வந்தவனார், காரியமேதென்று மாவலிகேட்டிட கண்ணருந்தானே மொழிந்தனரே. 28[illegible]

வையகத்திலிவ னூறிலொன்றாகவே வாங்கியதர்ம னென்றேயுரைத்தார், பையவேசாமி யுரைத்திடவே அவன் பார்த்துமனமும் பூர்த்திடவே. 290

பூமியிலேழைக் குடிகெடுமேயிவன் புண்ணியவானே பாவமென்றால், சாமியுரைத்திட மாவலிகேட்டுமே தர்மவானிவன் றானெனவே. 291

உந்தன்கிருபையால் வந்ததினாலிவன் உத்தமனாகுமெனவுரைத்தார், சந்தோஷமாகவே மாவலிதானங்கே தர்மரைத்தாவித் தழுவினரே. 292

அங்குள்ளவீதிகள் சுற்றிவர அவர் ஐவருமங்கே அருகழைக்க, சிங்காரமான கொலுவருகே சென்று தெண்டனிட்டார் தேவரெல்லோரும். 293

தேவரைப்போற்றியே தர்மரிடஞ்சென்று சிந்தை மகிழ்ந்து சந்தோஷமதாய், மூவடிகேட்டங்கே யோரடியாய்க்கொண்ட மூர்த்திகடாக்ஷ மென்றேயுரைத்தார். 294

பஞ்சவர் துரோபதை யாளுடனேமாயன் பாதம்பணிந்தவர் போற்றிசெய்தார், வஞ்சமறியாத பஞ்சவரைக் கண்டு மாயன்மகிழ்ந்திடத் தேவரெல்லாம். 295

தேவர்வருகவே தெய்வலோகம் பெற்ற தேவேந்திரனுடன் தான்வருக, மூவருமங்கே யுலாவிநிற்க ரிஷி முநிவனுமங்கே சூழ்ந்துவர. 296

நீதிநெறிகளுந் தான்விளங்கப் பதினெட்டு மேளங்களும் தான்வழங்க, மாதர்களாலாத்தி யேந்திடவே மல்லிமாலைகள் மார்பில் விளங்கிடவே. 297

வெற்றிசேர்வீதியிற் ருன்கொடுத்தசெம்பொன் வீரிய
ண்டபந்தானடுத்தே,சிகரமணிமேடை சிம்மாதனத்திலே
சேர்த்திருரைவரும் துரோபதையும். 298

சிம்மாசனத்தினிற் ருனிருந்தா ரவர் செங்கண்மால்
பாதந்துணையெனவே, கும்பல்விட்டதேவர் தன்பதிசேர்ந்
தவர் கூடியென்ருரு மலங்கிர்தமாய். 299

வாழிவைகுந்தமும் வாழியவே செங்கண் மாலுந்திரு
மகள் வாழியவே, வாழிகைலைமலைவாழிசிவன் மாதுஉமை
யாள் மிகவாழி. 300

நூல்வாழி நூலாசிரியரும்வாழி நூலெழுதும் புலவ
ரும்வாழிசெங், கோல்வாழிமன்னர்முடிவாழிகுடிகளோங்கி
மிகவும்வாழியவே. 301

நாவலர் பாவலரும்வாழி அச்சிட்ட பூமகள் விலாசம்
பிரஸ் வாழி, காவலர்வாழி கவிவாழி கடல்சூழ்ந்தவுலகமும்
வாழியவே. 302

வைகுந்தக்கும்மி முற்றிற்று.